

**.

8

Dette ~~Laarbeer~~ Beer, der er $18\frac{1}{2}$ Tomme langt og har udgjort den afdøde's højre Laarbeer, er mærkeligt derude, at det fremviser et tydeligt Spoor af et Hugg med et skarpt Instrument, anbragt paa Benets indvendige Side, omtrent paa Chrieten af Laaret. — Dette Skotte af et Hugg er $\frac{3}{4}$ Tomme langt og $\frac{1}{2}$ T. dybt, og viser et saa reent og bestemt Indsnit, som om det for nylig var gjort i et friskt Beer. — et Indsnittet er gjort ved et Hugg, som den afdøde har faaet foretaget, han døde, synes utvivlsomt, Indsnittet gaaer paa Straaens ind i Beent ovenfra og ned efter, hvilket viser at Hugget er gjort med et Vaaben, der føttes noget højere end Laarbenet da dette stod i sin naturlige Stilling i det Legeme, det tilhørte. — Det Indsnittet skeet efter et Benet fandtes i Høiregen, vilde det ikke have været saa reent og skarpt betegnet som det er,

Da Bænet nu er saa mott, at Flug-
iget vilde have spottet det, istedet
for at give det et rent, paa ^{Stroen}
yaaende Indsnit, og et saa stort
Ghug, som behøvedes for at gjøre
et saa dybt Indsnit i den fæsteste
og bedst conserverede Del af Bænet,
vilde vist ogsaa have fortaarsiget
at Bænet var blevet loord afbrø-
ket paa et eller andet Sted. — Un-
der Bænets Opgravning eller Udkæ-
ngelse af Høringen kan Indsnit ikke
være gjort, da der ved den Lejlighed
ikke blev benyttet noget Slags skarpt
Instrument, ikke engang en Spade,
men de i Graven vordende Bæen op-
soget og indtaget med blotte Hænder. —
Ved efterat Bænet var fundet afgun-
des det til Districtslogen Svold i Stav-
anger, og i hans Vorge, hvortil det er
overgaaet i Huset, er intet skarpt
Redskab bleven anvendt derpaa. —

Ved at see Pænet vil Erhveret let og
„verbørse sig om, at et saa reent Ind-
snit kun kan gjøres i et Pæen medens
det er frostet og har sin fulde Fasthed
og Sammenhæng. — Det maae derfor
kunmøttes, at Pænets Farve i selve
Indsnittet endnu er netop den samme,
som de Indsnittet nærmest omgivende
Deles, hvoraf det synes klart, at Ind-
snittet ikke kan være yngre, end Pæ-
nets Afdøggelse i Graven. — Dette
Pæen synes altsaa tydeligen at vise,
at det er en Levning af en i Strid falden
Skand, ligesom Hovigen's Pæligenthed
peger hen paa, at den Faldne maae
have været sneet i det store Slag ved
Hlafursfjord. og da Hovigen, hvori
Pænet fandtes, endte nordværende sig
kaldes Sotekong, er det temmelig sandt
„sijonligt, at Pænet har tilhørt den
i Slaget faldne Sote Jarl. —
Hos Snorre, der saa ofte omstændigen

brodter, hvilke naar mottrelege
Tijdsoppe fik forend de maatte leve
i Grogget, findes intet til Oplysning
derom henseende til Jarlen Sote.
Hverken Harald Haarfagers Saga,
Kap: 19 eller det der omtales Digt
af Skalden Hornklofe meder noget
derom. — Man kan altsaa ikke det
naar indlede noget Pevri's hverken for
eller imod et Saarbenit er Sote Jarls.

W. F. H. Christie's Bøger. Anm:

U. B. BERGEN

Ms. 199/75 b